

HỒ CHÍ MINH ĐÃ ÂM MƯU BÁN NƯỚC TỪ 1924.

Chu Tất Tiến.

Rất nhiều người lầm tưởng rằng Cộng Sản Việt Nam mới thực hiện âm mưu bán nước từ năm 1958, khi Phạm Văn Đồng ký công hàm bán nước cho Trung Cộng. Thực tế, Hồ Chí Minh đã âm mưu bán nước ngay từ những năm 1924, khi họ Hồ từ Moscow đến Quảng Châu, học tập lý luận của đảng Cộng Sản Trung Quốc. Khi ấy, Hồ chí Minh chỉ là một anh thanh niên ngớ ngẩn, học lực không có, thực lực cũng không, nhưng mộng bá chủ thì to vô cùng, cho nên việc đầu quân xin được học tập chủ nghĩa Mao Trạch Đông nhất định là một màn lạy lục, cầu cạnh nhục nhã. Tuy Mao Trạch Đông, lúc ấy mới chỉ là Đại Diện Ban Chấp Hành Đảng Cộng Sản Trung Quốc, kiêm Ủy viên dự khuyết Ban Chấp hành Trung ương Quốc dân Đảng, nhưng với một thanh niên vô gia cư như Hồ Chí Minh, chưa có chút thanh thế nào, thì sự cung kính, sợ hãi, khiếp nhược của Hồ Chí Minh đối với những Thầy dạy về lý luận của Đảng đã lên tới tột đỉnh. Nhất định khi van xin trợ giúp thì cũng phải hứa hẹn đủ điều, trong đó phải có ý định để “đàn anh toàn quyền sử dụng đất Việt một khi cách mạng thành công.” Điều suy đoán này hoàn toàn có cơ sở vì bản chất Hồ Chí Minh sự là một con cáo già, sẵn sàng bán nước hay làm tất cả mọi việc gian ác, miễn sao thành công là được. Điều này đã được chứng minh rõ ràng bằng Hiệp Ước Sơ Bộ, tức là Hiệp Ước 6 tháng 3 năm 1946 ký kết giữa một bên là Hồ chí Minh, Vũ Hồng Khanh và bên kia là Sainteny, “người thay mặt và có sự ủy nhiệm chính thức của Thủy sư đô đốc George Thierry d' Argenlieu, Thượng sứ Pháp thụ nhiệm ủy quyền của Chính phủ Cộng hòa Pháp làm đại biểu. Trong khi họ Hồ vẫn ra rả kêu gọi chống Thực Dân, Đế Quốc, thì với hiệp ước này, Hồ Chí Minh chấp nhận cho Pháp trở lại Việt Nam và đô hộ nước ta. Cũng với hiệp ước này, Pháp chỉ chấp nhận cho Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa là một “nước tự do trong Liên Hiệp Pháp”. Đây chính là một hiệp ước bán nước mà Hồ chí Minh đã ký công khai, vì khi mời Pháp trở lại, tức là mời chế độ Thực dân tới mà đàn áp dân Việt, đồng thời chấp nhận cho Việt Nam trở thành thuộc địa của Pháp. Nhìn lại sự kiện này để thấy Hồ chí Minh không chần chừ trước tất cả mọi việc, dầu xấu ác đến đâu, cũng làm cho bằng được. Lưu ý: Năm 1946, Việt Minh đã có thực lực rồi mà vẫn cứ nhượng nước cho Pháp, huống hồ năm 1924, họ Hồ chưa có lực lượng nào hậu thuẫn sau lưng, thì nhất định màn điều đình với tư cách một em út đã diễn ra với Đại Ca khổng lồ Mao Trạch Đông, một “con quỷ khát máu người” đã tự tay tiêu diệt chính 30 triệu đồng bào của mình sau khi cách mạng thành công.

Nhắc lại cuốn hồi ký “Ghi chép về việc đoàn cố vấn quân sự Trung Quốc viện trợ Việt Nam chống Pháp” do Nhà Xuất Bản Lịch Sử Đảng Cộng Sản Trung Quốc, Bắc Kinh ấn hành năm 2002 và được dịch bởi Trần Hữu Nghĩa và Dương Danh Dy, gồm có những bài tường thuật của La Quý Ba, Trương Quảng Hoa, Độc Kim Ba, Vu Hóa Thâm, Trần Canh, Như Phụng Nhất, là những nhân vật lừng lẫy trong trung ương Đảng Cộng Sản Trung Quốc, đã ghi lại việc họ Hồ sang Tàu để gia nhập Đảng Cộng Sản năm 1924. Sau đó, năm 1930, được sự cho phép của đàn anh, Hồ chí Minh mới thành lập đảng Cộng Sản Đông Dương tại Hồng Kong. Năm 1938, Hồ chí Minh, lại xin làm Cố Vấn cho Lực Lượng Quân Đội Cộng Sản Trung Quốc (Advisor to the Chinese Communist armed forces). Từ đó, mối quan hệ giữa họ Hồ và Trung Cộng được phát triển mạnh mẽ. Tháng 10 năm 1940, dưới sự giúp đỡ của Tàu Cộng, Hồ đến Quế Lâm, thành lập văn phòng Việt Nam Độc Lập Đồng Minh Hội, sau này đổi

là Việt Minh, hoạt động dưới sự chỉ đạo trực tiếp của Trung Cộng.

Tháng 1 năm 1950, Hồ Chí Minh lại sang cầu viện Tàu Cộng và được Trần Đăng Ninh, một cán bộ lão thành trong đảng Cộng Sản hộ tống. Sau đó, Hồ Chí Minh, Trần Đăng Ninh, Hoàng văn Hoan được diện kiến Lưu Thiếu Kỳ tại Trung Nam Hải. Trong buổi họp này, phía Trung Cộng đưa Chu Đức, Đồng Tất Vũ, Lưu Bá Thừa, Nhiếp Vinh Trăn, Lý Duy Hán tiếp phái đoàn bán nước họ Hồ. Tuy nhiên, vì lời hứa hẹn dân Việt Nam cho Tàu không được tin tưởng lắm, vì lúc đó, Hồ chưa có thực lực nào ngoài Lực Lượng Việt Nam tuyên truyền giải phóng quân dưới sự điều động của Võ Nguyên Giáp từ năm 1944, ngược lại Pháp đã đặt nền móng cai trị Việt Nam khá vững vàng, cho nên phía Trung Cộng không mặn mà lắm với lời hứa này.

Sau khi thấy những đề nghị bán nước (không phải của mình) này không được chấp nhận hoàn hảo, Hồ Chí Minh mới năn nỉ Mao Trạch Đông cho tháp tùng sang Liên Xô cầu viện. Trong chuyến đi này, Liên Xô từ chối không giúp, nhưng Mao Trạch Đông đã nhận ra nhu cầu thống trị nước Việt Nam ở phía Nam là cần thiết, nên đã cử một phái đoàn Cố Vấn tối cao, mà Hồ Chí Minh buộc đàn em gọi là “Các đồng chí Cố Vấn Vĩ Đại Trung Quốc” sang Bắc Việt để từng bước chiếm đất nước này. Phái đoàn cố vấn vĩ đại này do Vi Quốc Thanh, nguyên Phó Tư Lệnh Lực Lượng Công An Trung Cộng làm trưởng đoàn. Cùng với phái đoàn Cố Vấn Vĩ Đại, Trung Cộng đã cho chuyển sang miền Bắc đợt viện trợ đầu tiên với 150,000 khẩu súng, hơn 3,000 khẩu pháo, và đạn dược, xe cộ, quần áo, lương thực, đồ dùng hàng ngày như bát ăn cơm tráng men, khăn bông.

Từ đó, thực tế, đảng Cộng Sản Việt Nam (tuy đổi tên nhiều lần) đã cam tâm bán nước để trở thành một thứ đầy tớ cho chủ Trung Cộng.

Việc chấp nhận bán nước này đã được họ Hồ chỉ đạo cho các đàn em thực hiện một cách nghiêm chỉnh. Do đó mà trong các cuộc hội thảo Trung Cộng-Việt Cộng, các đại diện Trung Cộng đã tỏ ra hống hách, coi thường phía Việt Cộng, mà ra lệnh cho Việt Cộng từng bước thi hành việc sát nhập Việt Nam vào Trung Quốc.

“Trích tài liệu mà Ninh Cơ chép lại từ băng ghi âm cuộc họp mật giữa đại diện Tổng Cục Tình Báo Hoa Nam và Tổng Cục 2 Việt Nam, được bảo quản tuyệt mật” (1) thì Trung Cộng đã ra lệnh cho Cộng Sản Việt Nam dâng nộp đất nước này cho Trung Cộng, biến Việt Nam thành một quận huyện của Tàu.

Trong cuộc họp này, Chính Ủy của Cục Tình Báo Hoa Nam đã nói:

“...Trong giai đoạn phải dồn toàn lực cho phát triển kinh tế, mà Đặng Tiểu Bình lãnh tụ đã vạch ra, mọi sự đèo bồng đều vô nghĩa. Chúng kèm hãm bước tiến của China vĩ đại. Thế mà ở Việt nam lại có những luồng dư luận như thế đấy. Nào là China bá quyền, nào là China bành trướng. Thối lắm! Thừa các đồng chí, không ngủi được. Bọn dân chủ ở Việt Nam đã hồ hoán rầm rĩ rằng cuộc vạch lại biên cương giữa China và Việt Nam là tranh chấp biên giới... Như Lê Thứ Trường (2), trả lời phỏng vấn: “Thác Bản Giốc ta cứ tưởng là của ta, ban cũng không bảo là của bạn”. Đo ra mới biết của ta chỉ có một phần ba. Vì tình hữu nghị, bạn cho ta hưởng một nửa” Nói thế là tốt. Nhưng vẫn cứ thanh minh. Việc gì mà phải thanh minh cơ chứ? Với bọn phản động chuyên gây rối, cứ thẳng tay trấn áp, bịt miệng chó của bọn chúng lại. Cứ lừng chừng, thiếu kiên quyết. Cứ hữu khuynh, nhân nhượng! Nhân nhượng

là chế độ! Phải quét cho bằng sạch, không thương xót bọn dân chủ. Không cho chúng được đảng chân lân đảng đầu. **VUI CHÚNG XUỐNG ĐẤT ĐEN, KHÔNG CHO CHÚNG NGÓC ĐẦU DÂY!** ... Việc tiêu diệt bọn dân chủ đòi bỏ sẽ không còn là việc riêng của các đồng chí Việt Nam, nó sẽ là việc riêng của tất cả chúng ta.

... Trong tình thế hiện nay, Việt Nam không còn lựa chọn nào khác, không còn con đường nào khác là trở về với **TỔ QUỐC CHINA VĨ ĐẠI!** Đi với Mỹ chẳng? Thì các đồng chí chạy đi đâu? Trở về với Tổ quốc thì các đồng chí mới tiếp tục tồn tại như những ông chủ duy nhất trước hiểm họa của bọn đòi bỏ đang tích cực phản công nhằm tống cổ các đồng chí ra khỏi chỗ ngồi của mình. Hãy tưởng tượng một ngày nào đó, các đồng chí không được ngồi ở bàn giấy trong công thự mà đi lang thang kiếm việc làm. Thật khủng khiếp!

... Lũ đòi bỏ ấy có cả ở China. Tôi thừa nhận điều đó. Nhưng chúng tôi thẳng thắn trấn áp chúng thẳng lợi. Nhưng ở Việt Nam tình trạng có khác. Chúng hung hãn hơn, lì lợm hơn, là do các đồng chí thiếu kiên quyết. Nếu ở China có một Thiên An Môn, thì tại sao Việt Nam lại không có cái tương tự?

... China không thiếu xe tăng dĩ chí trong vài Thiên An Môn.. Các đồng chí cứ hỏi Nông đồng chí (3), xem Hồ đồng chí (4) đã hứa hẹn gì trong cuộc gặp gỡ cấp cao vừa rồi. Nhưng đó là trong tình huống hiện nay. Trong tương lai thì hai nước sẽ là một, thì sẽ không phải như vậy! **VIỆC VIỆT NAM TRỞ VỀ VỚI TỔ QUỐC CHINA VĨ ĐẠI LÀ VIỆC TRƯỚC SAU SẼ PHẢI ĐẾN, KHÔNG SỚM THÌ MUỘN!** Trong lịch sử, Việt Nam từng là quận, huyện của China, là một nhánh của cây đại thụ China. China và Việt Nam là một. Đó là chân lý đời đời! Hồ đồng chí tôn kính còn dạy: “China, Việt Nam như môi với răng. Môi hở thì răng lạnh.” có nghĩa là hai nước là hai bộ phận trong cùng một cơ thể. Nông đồng chí (3) từng tự hào nhận mình là người Choang (Zhuang) trong cuộc gặp gỡ các đại biểu trong Quốc Vụ Viện. Mà dân tộc Choang là gì? Là một bộ phận của đại gia đình các dân tộc China.

... Người dân khi xuất ngoại sẽ được cầm hộ chiếu của một nước lớn mà thế giới phải kiêng nể. .. Phải tiến hành kín đáo, trong khi chưa được hợp nhất, tuyệt đối không để lộ ý đồ. Tỉnh thoảng cũng phải cho phát ngôn viên chính phủ nói dăm ba câu phản đối về Tây Sa và Nam Sa.

... Sự sát nhập trở lại của Việt Nam là một điều tất yếu. Phải triển khai rộng hơn nữa là đề bẹp và tiêu diệt luận điệu tinh thần dân tộc vẫn còn tồn tại dai dẳng trong bọn kiên trì lập trường dân tộc. Đặc biệt trong đám trí thức và vài phần tử công thần chủ nghĩa trong tướng lĩnh. Cần phải tiêu diệt cả về tinh thần, cả về vật chất. Mấy anh già sắp chết hay nói ngang thì phải đe nẹt cho chúng biết rằng, một khi đã bị coi là chống Đảng, thì chúng sẽ bị tước hết mọi tiêu chuẩn cao đang được hưởng, tất chúng sẽ im mồm.

... Lực lượng chủ yếu của chúng ta trong việc trấn áp bọn dân tộc chủ nghĩa là hai cánh quân. Về vật chất là công an, về tinh thần là truyền thông.

... Trong chuyện bauxit, chưa chừng trên sẽ thay đổi kế hoạch. Ta không khai thác ở đây nữa mà chuyển sang khai thác, thực hiện ở Châu Phi... Ta còn chuyển dân mình sang Châu phi, làm thành những vùng đất China trên lục địa đen kia nữa. Người China bây giờ có quyền nói: “Mặt Trời không bao giờ lặn trên đất đai của tổ

quốc.”

.. Còn lại việc cuối cùng là mô hình quản trị Việt Nam trong tổ quốc thống nhất. Tỉnh hay khu tự trị ? Chuyện này xin các đồng chí về nghĩ thêm, bàn thêm. Tỉnh thì cũng như Quảng Đông, Quảng Tây. Về diện tích thì hơn kém không nhiều. Khu tự trị như khu tự trị Choang trong tỉnh Quảng Tây thì lại quá nhỏ về vai vế. Nông đồng chí vốn rất e ngại sự chống đối trong nội bộ. Mà làm khu tự trị với ý nghĩa lớn hơn thì lại vướng chuyện Tây Tạng. Bọn chó Đạt Lai Lạt Ma cũng đang xin tự trị đấy, mà trung ương không thuận. Có mấy đồng chí Việt Nam nêu ý kiến, hay là tổ chức China thành liên bang, Việt Nam sẽ là một nước hay một bang trong liên bang ấy. Ý kiến này không mới.

...Thưa các đồng chí, vấn đề hình thức nhưng lại có tầm quan trọng. Xin các đồng chí phát huy tự do tư tưởng...”

Đọc lại bản ghi chép này, người ta thấy rõ ràng Trung Cộng đang làm chủ Việt Cộng. Giọng điệu chủ nhân của Trung Cộng đã lộ hẳn trong các ngôn từ huân thị. Đây là một sự kiện nhục nhã nhất trong lịch sử Việt Nam. Nếu người Việt hải ngoại và người Việt trong nước không đoàn kết với nhau được để tiến hành một chiến dịch đòi lại Tự Do, Dân Chủ, Độc Lập cho dân Việt thì nhất định những chỉ thị của Trung Cộng này sẽ là những hiện thực một ngày không xa.

Chu Tất Tiến.

30 tháng 7 năm 2014

(1) Cách đây vài năm, người viết bài này nhận được tài liệu này từ độc giả, đề nghị phổ biến để cứu nước, nhưng vì e ngại tính trung thực của bài viết (thiếu ngày tháng, địa điểm..) nên đã không muốn phổ biến. Đến nay, theo dõi tình hình đất nước, thấy thực tế đã diễn ra rất đúng, do đó mới chuyển đến dư luận trên toàn thế giới: Cộng Sản Việt Nam đàn áp phong trào Dân Chủ một cách thô bạo, bất chấp dư luận quốc tế. Thịnh thoảng, cũng đưa ra vài lời phản đối lấy lệ về Hoàng Sa và Trường Sa trong khi vẫn giam giữ, tra tấn, đánh đập những người yêu nước. Vụ Bầu xít Tây nguyên đã dậm chân tại chỗ, đến nay, vẫn chưa thấy báo cáo xuất xưởng được bao nhiêu ký nhôm. Trung Cộng đang ráo riết mua đất tại Châu Phi. Trong khi ấy, một số đồng tướng lãnh Cộng Sản đang phản đối lại Trung Ương Đảng Cộng Sản. Cuối tháng 7 năm nay, 61 đảng viên cao cấp gồm tướng lãnh, cựu thứ trưởng, và nhiều chuyên viên các ngành đã công khai lên tiếng yêu cầu hủy bỏ chủ nghĩa xã hội tham nhũng và bất công và chống lại việc bán nước. Tất cả những điều này đã diễn ra theo đúng tinh thần bản tài liệu 100%.

(2) Lê Công Phụng

(3) Nông Đức Mạnh

(4) Hồ Cẩm Đào

Nguồn: <http://batkhuat.net/tl-hcm-ammuu-bannuoc-1924.htm>

www.vietnamvanhien.net